

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1906-09-16

þÿ š Í À Á ¹ ¿ Â - ± Á . 3 3 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9432>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΟΣ

Η ΝΕΑ ΒΑΒΒΛ

Ο εκλογικός σάλος — κατά την παροτρυνθείσαν σαχλήν Έκφρασιν — ό όποιος μέχρι της στιγμής τουλάχιστον έφείσθη της δημοσίας... υγείας και τάξεως, άλλ' ό όποιος σήμερα ή αύριον θα προβάλη κεφαλήν με όλα τα άδηδη παρεπόμενα, άς επιτρέψη εις τους μάλλον ψυχραίμους να σταματήσωσι την προσοχήν των Έλλίγων εις ζήτημα τέ όποιον γεγονήδη και αυτός και τδ όποιον, τίποτε ελιγώτερον, τίποτε περισσοτέρον, έγγραφει αύτην την λαλήν έκπαίδευσιν και μόρφωσιν.

Πρέκειται, ά. αγαπάτε, περί των περιφήμων άποράσεων της έφίτος συσταθείσης Έπιτροπής των διδακτικών βιβλίων — άποράσεων άπαθανάτισθισών, πλέον με την έγκυκλιον του Γραφείου της Παιδείας, την όποιαν έχομεν δημοσιεύσει εις προηγούμενον φύλλον και με την όποιαν, έκτός της τακτικής συγχύσεως του αναλυτικού και ώρολογίου προγράμματος, φερώνου τώρα προσθέτως έκαστον διδάσκαλον.

Η έγκυκλιος περιέχει τρεις διατάξεις:—

Άρθρον 1ον. Έγκρίνονται ως διδακτικά βιβλία ό ά τα σχολικά μας τα έγκριμένα υπό του Υπουργείου Πολυ καλά.

Άρθρο. 2ον. Οι μαθηται τών τριών πρώτων τάξεων ύποχρεούνται να έχωσι μόνον Αναγνωστικά βιβλία. Άλλ' ει μετά την Τρίτην τάξιν ύποχρεούνται να έχωσι ΠΑΝΤΑ τα άναγκαία βιβλία, έγκριμένα δι.

Αυτό τδ "Πάντα,, θα έκσάση όλόκληρον, επάνω εις την ράχιν των δυστυχών γονεών. Στοιχειώδης άρχή της Παιδαγωγικής εινε ότι ό διδάσκαλος του Δημοτικού σχολείου εινε τδ βιβλίον του μαθητού. Και αύτδ έως τώρα έφηρμαζετο εις πάντα τα σχολεία και τών κολίων και τών χωρίων. Έπί πλέον, ή Παιδαγωγική—άλλ' όχι και ή Έπιτροπία επί των διδακτικών μας βιβλίων—συνιστά ως δεόν όπως άφίεται ελευθερος ό δάσκαλος να διδδ ήκάστοτε εις τους μαθητας τδ βιβλίον όπερ ήθελε θεωρησθ ήφίλιμον και καταλληλον, έγκριμένον έστω.

Κατά τας εν λόγω άποφάσεις, 13 ε-

χρηστα βιβλία προσθένται εις τον τάχον του πτωχού μαθητού. Δηλαδή, ενάστος γονεύς έπιβορύνεται άσκόπως και όλως άδίκως με πέντε σελήνια διά την 4ην τάξιν, με 6—7 σελ. διά τας άνωτέρας τάξεις. Έχόμεν δηλαδή έφίτος πρόσθετον φορολογίαν των άτυχών γένων της Κύπρου εν όλω 3.000 λιρών! Μήπως τα χρήματα ταύτα θα χρησιμεύωσι διά τδ Ταμείον του Έθνικού Στόλου;

Οι μαθηται της 4ης τάξεως, π. χ., μόλις δύναται να άναγώσωσι. ελευθερος και ό διδάσκαλος διά να παραδώσθ εις τούτους, συμφώνως προς τους κανόνες της Παιδαγωγικής, 10 στίχους του αναγνωστικού βιβλίου έχου αναγκήν με άσ όρας—ή 1/2 ώρας κατα τδ τερτέν Κυπριακόν πρόγραμμα. Τώρα, εύκολως έκαστος δύναται να φαντασθ ήποια σύγχυσις θα γεννηθ ή παρά τοίς μαθηταίς, όταν, όφου άναγνώσθωσι πάν άλλο μάθημα εκ της προφορικής διδασκαλίας βλέπωσι τδ βιβλίον (ήδη κωλυμένον εις δύο και τρεις σελίδας του βιβλίου, τας όποιας μόλις εις εις ήσιν να άναγώσωσι. Και ταύτα μαθήματα εινε 4—5 καθ' έκάστην. Η μνημη των, ήτις μέχρι τούδε έζηχίτο προς συγκρότησιν της προφορικής διδασκαλίας, τώρα καθίσταται πάλιν άγρηττον. Έκτός τού ότ. θα χαιου εις άντιλήφθεισαν ει τή σχολείω εκ της προφορικής διδασκαλίας. Δι θα ά απύσωμεν και τή ήσιν του διδασκαλου άπέναντι των μαθητών. Άλλ' αύτε μας επιτρέπει ό χώρος να άναπτύσωμεν όλα τα πράγματα, άτινα ύφίσταται ή παιδείς εκ του ώκιανού των βιβλίων. Προσθέτομεν μόνον ότι βιβλίων έινε να χρησιμοποιή όλα ό μαθητής, μανθάνων εκ αύτών τα μαθήματα του!

Άρθρον 3ον. Ρητός αύτδ μας λέγει ότι ό διδάσκαλος χάνει την χρησίαν του εάν μή επιβάλη εις τους μαθητας να άγοράσωσιν έγκριμένα βιβλία και όλον τον όρμαθόν αύτών.

Όταν λοιπόν ό Έκόπτης έπισκεφθ ήν σχολείον θα έχη καθήκον πρώτον να μετρήσθ και δεύτερον να επιθεωρήσθ τα βιβλία ενός έκάστου μαθητού. Και καλά ξυμπεριδύματα!

Προς τούτους εινε δυνατόν να συμβάλω ώστε εν βιβλίον ό μέν έκόπτης να τδ θεωρή ως μή έγκριμένον, έχων τους λόγους του, ό δε διδάσκαλος να, έχων

πάλιν τους λόγους του. Άλλά με ποίαν έξουσίαν ό διδάσκαλος θα επιβάλη εις κάθε μαθητήν να άγοράσθ βιβλία 5, 6 ή 7 σελήνιων; Με ποίαν μαγικήν ράβδον θα μετεβάλη εις ύπέρους τους πάντεως άπορους γονείς, οι όποιοι άποτελουν τδ 9/10; Θα δώσθ τα βιβλία εις τον μαθητήν, ως τον ύποχρεώνει ή Έγκυκλιος, και κατόπιν θα στείλθ κατασχετήριον εις τον πτωχόν γονέα;

Άλλα και ποία Γνωμοφία της Κύπρου θα δώσθ ό διδάσκαλος, εύδειμας ύπαρχούσης έγκριμένης; Θα παραλίπη τδ μάθημα; Η θα τελμήσθ ή δώσθ μή έγκριμένη;

Τδ συμπέρασμα: Αι διατάξεις της Έπιτροπίας των διδακτικών βιβλίων εινε τελείως άεφάρμοστοι. Ούδεις διδάσκαλος θα κατορθώ η να επιβάλη εις πάντας τους μαθητας τον άμμο αυτόν των άχρήστων βιβλίων, ούδε θα ύνηθ ή να ύρη πάντα έγκριμένα.

Οι έκπαιθμως θα άναφέρουν τας παραπονοήσασθεις τδ Συμβούλιον. Καί ποτε αύτδ θα εφαρμόσθ, τδ 3ον άρθρον της έγκυκλίου.

Άρα: ούδεις διδάσκαλος θα λάβη χρησίαν έφίτος και ή Κυβέτις τις κερδίσει τας 3.500 λίρας.

Έπί 25 χρόνια έφωναζάμεν αύξησιν του κονδουλίου αύτου. Έπί τέλους μας ήλθεν Έπιτροπία Διδακτικών Βιβλίων—και εκ Άνατολής μάλιστα—και δι' ειός ούκαζίου μας άπαλλάττει τδ κόπου τούτου. Οι διδάσκαλοι τώρα χωρίς να θελουν θα έπωσι: Νυν άκολουεις τδν δοϋλόν σου δίσποτα!

Η ΓΥΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ

Υπό ΧΡΙΣΤΟΦΟΡ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ Κιθηνού.

II.

Τέλος του προηγηέντος τμήματος της προκειμένης διατριβής ήμων ύπήρξε τοϋτο, ότι ή άνώψωσις της γυναικός έπίδοσιν έλαβεν ίδια από της Άναγεννήσεως και εντεθεν, δι' ής γάωμης έδηλώσαμε, ούχι ότι και πρότερον δέν ύπήρξαν προσπάθειαι προς βελτίωσιν αύτης, τούναντίον, ή εν Ιταλία λ. χ. άκμή σοφών γυναικών ήδη από του 1300 μαρτυρεί ότι και πριν πολλάι γυναίκες άνήλθον εις περιωπήν, άλλ' ότι από της Άναγεννήσεως ως περί άλλα ή άίθρωπίνη εκέμας. Έγένετο καθαρωτέρα, ούτω

γένετο και εις δσα την γυναίκα απο-
βλέπουσι.

Και αν λαβωμεν υπ' εψιν οσα εις
γενη προτυπα παρουσιάζει εις την φου-
τασιαν η περικαλλη της Ελλάδος αρ-
χαιοτης, θα εξηγήσωμεν εύκολως και
τον κύριωδη εθουσιασμόν, διένεινυ
σεν εις τας ψυχας των δυτικων λαων ο
ιδιανικωτατος των λαων. Φανταζεμεθα
δτι ως ο ποιητικος Αλξιαδρος φλογε-
ρως εφοβει να γινή ομοιος προς την ο-
μηρικην του Αχιλλείως εικόνα, εως
ει' ετθβοι της Δυσσεως εμιμούντο τους
θαυμασιους εφηρευς της αρχαιότητος,
οι άνδρες του, αδρας, και οι σφοδι εν-
σπερζοντες την ψυχην των αρχαιων σο-
φων ης μέγιστον άρωμα ην η ελευθερία
μετα της δικαιοσύνης.

Ουτως από της Αναγεννήσεως η δι-
άνοια εφορα επί τα πράγματα ελευθε-
ρώτερον μετ κύπτουσα άφωτος την κε-
φαλήν προς των καθιστώτων εις πολι-
τιών εις κοιωνικών εις οικογενειακών
εις θεολογικών και λειπών, αλλά μετα
δικαιοσύνης άνερευώσα τας άπλως φυ-
σικας σχέσεις, ησο ευσκολον πλέον α-
πριοβιύη την βαρβατην γνώμην ότι η γυνή
εκτίσθη δια τον άνδρα, ει και ταυται
γάρμα δι' λειπέουσι και βραδυτέρον, δε
και αυτες ο Rousseau δε' εις τας α-
διδασκί, δι' η γυνή, επλόσθη εα τέρ-
πη τον άνδρα, ώσει πλην της ευσεμίας
ταύτης ευδωμιαν αιλην ελχεν η γυνή
επιστης ισχυραν.

Αλλά από της αναγεννήσεως η κρί-
σις περιουσιάζει εις δικαιότερα και
αισθητοειών των φυτικών αυτης δι-
καιωμάτων, α αφορμας το αμα και δσα
άγαθα προτιθησασα κινησαι. Η αν-
θρωπιστη ηισλγος A. von Nettes-
heim αντιπεριερχεται από του 1500 κα-
τά της εν τω κοίφ κρατούσης θεολο-
γικής γώμης δι' η γυνή εις οικιδος
της άμαρτίας και πολλοι ποιηται
και φιλόσοφοι ειδιδασκον δι' η γυνή πρί-
πει να παιδεύηται καλώς, εα δια της
παιδείας τας ηθικας αυτης ιδιοτητας
επρωση.

Διοτι ελχεν ονοζηση τότε το φιλοσο-
φικόν αξίωμα του Σαιντ-συρι εις η μεν
αρετη πηγαζει εκ της γώμης, η δε
κακία εκ της άμαθιας, προφάτης δε εϋ-
σα η αλήθεια της γώμης ταύτης δεν
συνεχωρει βεβαίως την παρεμύθησιν της
γυναικείας παιδεύσεως. Αλλά και εϋ-
λο μέγα ειπεν υπέρ της γυναικός ο Σω-
κράτης, δι' διπλαση εις λογον αρετης
και ηθικών πράξεων εϋδαμώς η γυνή υπο-
λείπεται του άνδρος. Πάσας ταύτας τας
γώμας του μεγάλου σοφου παραλαβου-
σαι ως κεφάλαιον αλ' εϋ αυτου πηγάσα-
σαι σχολαι ειδιδασκον περι γυναικός αλη-
θιστερα της των πολλών διανοίας. Οσω-
ικός π.χ. Μουσώνιος, εϋ εμνησθημεν και
εν τω προηγουμένω τμήματι, συνίστα
δι' επιχειρημάτων εκ της φύσεως λαμ-
βανομένων, δι' η γυνή πρέπει να παι-
δεύθη. Εν τή λοιπή ζωική φύσει, λέγει,
αι θήλειαι την αυτην εχουσιν Ικανότη-
τα, και δια τουτο εξ Ισου παιδεύομεν
τον Ιππον και την Ιππον, τον κύνα
και την κύνα και ταλλα ώσαύτως. Ο-
μοίως άρα πρέπει να παιδεύωμεν και
γυναίκας και άνδρας, διότι η διαφο-

ρα αυτών εις τινα μόνον φαίνεται.
Δια τοιούτων όρθων γώμων ητο αδύ-
νατον να μη εραφθωσιν εις μάλλον τα
φωτεινά πνεύματα, ατινα τσοσθρον α-
φρονοουσιν από της αναγεννήσεως και
εντιθέθεν, και ατινα εβλεπον εν τή Ιστο-
ρία μέχρι ποίου ύψους δύναται να φθάση
και η γυνή.

Ίνα παραλίπωμεν τας αρχαιας Σαπ-
φώ, Ασπασίαν και άλλας, ενθαρρυντι
κα υπέρ της γυναικός ησαν και δσα τό-
τε εν Ιταλία εγίνοντο, η η, ως εικο-
μεν, τδη από του ΙΔ' αιώνος πάμπολ-
λαι άνοσάλλοντα: γυναικεις εχίχουσαι
εις τε την γλωσσολογίαν και τας επι-
στήμας. Εν τω προκειμένω ας μνη-
μονεύσωμεν μονην την περικαλλη θυγα-
τέρα του Ανδρίου Νοβίλλαν, ητις α-
σθηήσαστος του πατρος διεδίξατο εν
τω Πανεπιστημίω αυτη την διδασκαλίαν
του δικαίου, καλυπτομένη όμως, όπως
μη ειο του κάλλους τας ψυχας των ι-
ων ταράττη.

Διο να ρηθή ερωσ εις το γυναικει-
ο ζήτημα εν ητε πειν ως σήμερον πο-
λιτικόν και βιοπεριστικόν περιεσμβάον
την τελειαν χειραφισιον της γυναικός
από της ηγεμονίας του άνδρος, άλλ' ητο
τότε περιωρισμένον εις το περι παιδεί-
σεως και τσοσθρον διειμιεν επί μοκρην
μέχρι της γαλλικής επαναστάσεως, αφ-
η εις το περι παιδεύσεως θεμα προσε-
εβθη και τε βιοπεριστικόν μετα του πο-
λιτικού. Ηαι ασο εσπεραδ και πειναι
κου ηχευθησαν εϋναι περι της ε' πασι
εξερωσεως των εικασμάτων της γυναι-
κός και του άνδρος, ηαι φω οι οϋται προ-
της γαλλικής επαναστάσεως ει' απει-
λιστα γώμην ταξίων μεγαλω.

Μετα την γαλλικήν όμως επαναστα-
σιν, δι' ειδον αι γυναίκεις ότι τα δόγμα-
τα της ελευθερίας των άτεμων δε' εϋ-
κινδυναι και προς αυτας, ως ηλπιζον,
ηξάντες ουστηματικη ενεργείας υπέρ
των δικαίων του Ιαυτών γενεως. Και
εκέρδισαν μεν πλειστοι και ως προς την
παιδείσιν και ως προς τα επαγγέλματα
και την χρήσιν της ψήφου, εις την Ιστο-
τητα όμως κατα την έννοιαν της χειρα-
φισίας πολυ άπέχουσι να φθάσωσι. Κα-
δσον αυται εντεινουσιν τας ουσάμεις εν
σχυόμεναι παντοτε και υπό άνδρων σπου-
δαίων, τσοσθρον άντιπροφως καταπολε-
μώσαι σφοδρως τας αξιώσεις αυτών οι
πλειστοι των σοφών και αιπολιτεται. Προ-
δλίγων π: χάριν δικαιοτηριών ο Γερ-
μανικος βουλευτης Klaus-Gmund εν τή
βουλή ειπε σαρκαστικώς περι των γυ-
ναικών: «καλαί μαγιστροι ζητούνται
πανταχοϋ και άμειβόνται καλώς,» απο-
δακιμάζων τους πέθους των γυναικών να
εισέλθωσιν εις πάντα τα άνδρικά επαγ-
γέλματα δια παιδεύσεως εν πανεπιστη-
μείας και άλλοις σχελείς.

Άλλοι δε' πάλιν συμβουλεύουσι την
εμποδισιν των γυναικών από επιστημών
και επαγγελματικών σπουδών εκ φόβου
αισθητικού, διότι φοβουνται δι: αι ταλαι-
πωρία της επιστημονικής άκριθείας και
της τέχνης φθειρουσι την άφίλειαν και
τους δρασερους τρόπους της γυναικός.
«Το δρασερόν του αισθηματος και η
άπλοτης η φυσική της γυναικείας αν-
τιλήψεως φθειρεται δια των σπουδών,

το φθειρειν δε τον ευχαριν βίον της γυ-
ναικός δια του εραδισμοϋ παντοίων μαθη-
μάτων, ατινα μόνον ο άνηρ πρέπει να
κατέχη, εινα ταυτόν προς το καθιστά-
ναι αυτην άχρηστον» ελιγι τις.

Αλλά να σαφστερον έννοήσωμεν
τας περι παιδεύσεως αξιώσεις των γυναι-
κών, ας διαίρεσωμεν την παιδεύσιν εις
τους δυο τύπους, τον ψυχολογικόν η
αισθητικόν, και τον επιστημονικόν η
εις τα επιτηδευματα αποβλέποντα. Τον
δευτερον τύπον άγωνίζονται να προσλά-
θωσιν αι γυναίκεις εϋχι κυρίως χάριν της
τέχνης και της επιστήμης, αλλά διότι
εβλεπουσιν δι' δια της επιστήμης και
των επαγγελμάτων καθιστάται ο άνηρ
εικοεμικός κύριος της γυναικός, ητις
ανάγκάζεται χάριν του άντεου να υποδου-
λώται εις τον άνδρα, εν φ' όταν και
αυτη εχη τα μέσα του βίου γίνεται ει-
κοεμικός ανεξαρτητος και άμα τη ει-
κοεμική ανεξαρτησία τηρει και την του
φρονήματος ανεξαρτησίαν και δεν κύπτει
εις τας δεσποτικας αξιώσεις του άνδρος.
Αιου ηη παιδεύσεως και των βιωτικών
επαγγελμάτων, λέγουσιν αι τήν χειρα-
φισίαν επιδιώκεσαι αδύνατον να άπαλ-
λαγή η γυνή της δουλείας του άνδρος.

Των ιδίων τούτων εϋρον συμμαχους
και πολλους σπουδαίους άνδρας και εϋ-
τω καταρωθη, κατα μικρόν αι γυναίκεις
να κατέχωσι εκμικρον εϋμονον επιστή-
μας πλειστας, αλλά και επαγγέλματα
του βίου. Τη εγραφος, τη λειψια, ταχυ-
δρομεία, σ' οηραδρομεία, νοσοκομεία, τρα-
πιζοι, εμπόρεια εργασεία και λοιπα
κατέχουσι οχημικόν μέγα. Αξίωμην γυ-
ναικώ ως επαλήθεια η διευθυντριών,
εν τας σχεσεις ει' εϋ πέσοι μεγας
εινε ο άνιμος των αδασκαλισσών, εϋ-
διδει: αγνει Ουτω ει' πολυ εις το πλη-
θος των εργοτιών γυναικών, ωστε πολ-
λάκις οι άνδρες επεχειρησαν να αντι-
δρασωσιν εκ φόβου δι' να μέωσιν αυτοι
αυτην εργασία.

Επειτα η εργασία των γυναικών, λι-
γουσι πελλαι, ατι ωφελειας του γυ-
ναικειου φυλεου βραδην φερει εις αυτό,
διότι η ελλειψις εργασείας κωλύει τους
άνδρας από του γμου και γίνεται αιτια
της πείνας και καταστρεφής πελλών
οίκων. Πλην τουτου, λέγουσιν άλλαι,
καθ' αι οι αρχαιοι, εργον της γυναικός
εινε μονον το μητέρα γιγισθαι και τα
γεννώμενα τέκνα φυλάττειν και τρέ-
φειν. Οσπε και το σταξον οϋτης ει-
νε εϋχι η άγερά και αι άγοραιοι εργα-
σία, άλλ' ο εις και τα οικιακά.

Εις δε τας λεγούσας και τους λι-
γοντας δι' ο χωρισμός του οικιακού βίου
από τουτου άγεράς εινε εϋχι φυσικός, άλλ'
των ανθρωπίνων κατασκευασμάτων,
και δι' αι νον παρατηρούμενα: διαφοραι
άνδρος και γυναικός εν εις αρχικαι,
άλλ' ημεις διεπλασαμεν την γυναίκα
τοιαύτην, εια εινε, οι φίλοι της παρού-
σης διαφοράς των γυνών και του κα-
θιστώτος αντιλέγουσιν ως εξης: «Αν
αι πνευματικαι διαφοραι των γενών αιτί-
αν εχουσι μόνην την ανατροφην, τότε πρί-
πει πάση δυνάμει οι άνδρες να αντιπράτ-
τωσιν, ωστε να μη επιτύχωσιν αι γυ-
ναικεις του Ιαυτών πυθου, τουτέστι της
δι' επιτηδευμάτων χειραφισίας. Των

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Την 3 Σεπτεμβρίου εγένετο εν Αθηναις εις τὸ Ζάππειον ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς καὶ παρουσία πολλοῦ κόσμου. Ἐξήχθησαν κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:—

827,317 κερδίζων	100,000
187,327	25,000
493,005	10,000
607,030	5,000
708,744	5,000
268,615	5,000
477,250	1,000
089,808	1,000
613,789	1,000
658,328	1,000
220,550	1,000

Ἐκκληρώθησαν ἐπίσης 411 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἅ ἅ 100 ὄρ. ἕκαστος καὶ 578 ἅ ἅ 50.

Ἦας 100,000 δραχμῶν ἐκέρδισεν ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Σταυρόπουλος, ταχυνομικὸς ἐπιθεωρητῆς. Ὁ κ. Σταυρόπουλος εἶχε τὴν θυμομασίαν συνῆθει αὐτῷ ἡ γοργαλὴ Ἐ. λαχεῖον εἰς τὸ δέμα ἐκείνου μέλους τῆς οἰκογενείας του. Καὶ ἡ ὑλὴ τοῦ γόστου. Ὁ κερδιστὰς ἀριθμὸς ἦεν ἐπ' ὀνόματι τῆς θυγατρὸς του Νίττας.

Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς εἶχε πωληθῆ ἐν Βεῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΕΡΩΒΙΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

ἡ ἐθνικὴ λειτουργία του. ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθεωρητῆς:—

Τὸ ἐπι τρετῆσαν τῶν εὐδελμῶν λειτουργῆσαν Μικρασιατικὸν Ἱεροδιδασκαλίαν ἐν Πάτρῳ μετετίθη κατὰ τὸν π. ἀρχιεπίσκοπον εἰς τὸν Σάμου, τῆς Σαμιακῆς Κυβερνήσεως προθυμῆσθαι, ἕπως παραχωρητῆ καταλληλὴν κατάστημα.

Τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως καὶ ἐυπρεπῶς συντηρητικῶς τοῦ ὀρθόδοξου κλήρου παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι, δούλοισι τε καὶ ἐλευθέροις, μόνον δια τῆς συστάσεως ἐν διαφόροις κέντροις Ἱεροδιδασκαλείων θα λυθῆ. Τα ἐκπαιδευτικὰ ταῦτα, πληρῶς τῆς ἀφθονώτερας διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μονακῆς, παρέχουσιν εἰς τοὺς τροφίμους τῶν καὶ τὰς ἀπαιτομένας παιδαγωγικὰς γνώσεις, ἵνα ἀποθῶσιν ἐκείνοι ἐν ὀνομαστικῶν σχολείοις διδασκαλαί.

Μετὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν εἰ νέοι χρησιμοποιοῦνται ὡς διδασκαλοὶ μέχρις ἐν ἡλικιωθῶσι καὶ χειροτονηθῶσιν ἱερεῖς. Γενόμενος δὲ τοιοῦτος δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου, ἀλλὰ συνεχίζουσι τοῦτο. Οὕτω εἶδεται εἰς τὸν ἱερεῖα ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἐυπρεπῆς ἔργασίαν δι' ἧς κερδίζει ἀξιοπρεπῶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν χωρὶς οὐτε τοῦ ἱερατικοῦ οὐτε τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου τὰ ἀμειβῆ. Αἱ πλείστα τῶν ἱεροτελεσθῶ γίνονται συνηθῶς κατὰ Σάββατον ἢ Κυριακῆν (γάμοι, βαπτίσεις, λειτουργίαι, ἐσπερινοί, τὰς κηδείας δὲ συνηθῶς εἰς τὰ χωρία παρακο-

λαυδοσιν, ἐπιμαθηταὶ καὶ ὁ διδασκαλός) ὥστε ὁ φιλότιμος καὶ ἐπιμελής ἱερεὺς οὐδὲν ἔμποδίζεται ἀπὸ τοῦ διδασκαλικῶν του ἔργου.

Ἐκ πείρας ἀπεδείχθη, ὅτι μόνον οὕτω θὰ βελτιωθῆ ὁ ὀρθόδοξος κλήρος. Αἱ Ἱερατικαὶ σχολαὶ τῆς Χαλκίδος, Σύρου, καὶ αὐτῆ ἡ Ριζαρείου ἐναυάγησαν, διατί; Διότι οἱ ἐν αὐταῖς φοιτῶντες ἐδιδάσκοντο ὀλίγα ἑλληνικά καὶ ἱερά. Ἐξήρχοντο εἰς τὴν κοινωνίαν οὐδὲν ἑθνοδίον ἔχοντες πρὸς συντηρητικὴν μέχρις ἐν ἐυρεθῆ κοινότητι καὶ τοὺς χρησιμοποίησι ὡς ἱερεῖς, καὶ οὕτω ἠναγκάζοντο οἱ μὲν τῆς Ριζαρείου νὰ ἐγγράφοντο εἰς τὰ Γυμνάσια ἢ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ νὰ γίνωνται συνηθῶς δικηγόροι καὶ ἱατροί, οἱ δὲ τῶν μικροτέρων σχολῶν νὰ γίνωνται καφεπῶλαι κτθ.

Ἐν Κρήτῃ ἐπὶ 15 ἔτη ἐλειτούργησεν Ἱεροδιδασκαλεῖον ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα καὶ ἀπέδωκε λαμπροὺς καρπούς: οἱ ἐκκεκρίσθαι δὲ ποιοῦντες τὴν ἐν Κρήτῃ ἐκπαιδεύσιν ἐπέβησαν ἐπὶ τῆς καταργήσεως του.

Ἄς μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι ἑλληνικαὶ χωρὶς τὸ παράδειγμα τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλέγου καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Ἐυαγγελίδου, οἱ οἱ μεγίστη ἑθνικὴν ὑπηρεσίαν προσέφερε τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ διὰ τῆς τελείας διοργανώσεως τοιοῦτου σχολείου.

Ἡ ΚΡΗΤΗ

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Ἀθῆναι, 25 Σεπτ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τεσσάρων Δυνάμεων (Ἑγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ρωσίας) ἀνήγγειλαν πρὸς τὸν ἑλληνα Πρωθυπουργὸν ὅτι ἐνταρξίθαι ὀνομαστικῶς Ἱεροδιδασκαλίαν ἕως Ἁρμοστοῦ Κρήτης. — Ἐξωτέρ.

ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΠΡΟΣΛΑΒΗ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκδόσεις, ὁ κ. Ζαΐμης μεταβαίνων εἰς Κρήτην θὰ προσλάβῃ ἐξ Ἀθηνῶν οὐ μόνον ὑπαλλήλους τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἰσως δὲ καὶ τὸν ἀξιωματικὸν κ. Χαλασμπην, τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, ὡς ὑπεπιστήν. Ὁ ἀναχωρήσας δὲ ἐκβαλίωσι τοῦ θωρηκτοῦ Ψοῦ, ἀποβιβαζομένου δὲ εἰς Σούδαν θὰ ὑποδεχθῆ αὐτὸν ὁ Πρίγκιψ Γεωργίος. — Δι' ἀμαξῶν ἀμφότεροι θὰ μεταβῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Χαλέπας, ὅπου θὰ παρατεθῆ πρόγειμα ὑπὸ τῆς Α. Γ. πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ. Ὁ Πρίγκιψ θὰ ἀναχωρήσῃ πιθανώτατα ἐκ Χανίων τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Ζαΐμη.

Θεωρεῖται πιθανώτατον καὶ εὐκτατον ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης μεταβαίνων εἰς Κρήτην θὰ διατηρησῆ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἑλλήνου βουλευτοῦ.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ Τῇ ΝΗΣΩ

Ἰσχυροτάτη ἐνὸς πλοῦς διαδηλώσις, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐποίας ἦσαν ἀγωνιστὰς τοῦ 1866, ἐσχηματίσθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀποκορώου ἵνα διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Ἐξυτυχῶς τὰ πνεύματα κατηνύσθησαν, τοῦ Πρίγκιπος ἀποστειλάντος ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς Προκήρυξιν ἐξηγοῦσαν τὴν

νέαν θέσιν τῶν πραγμάτων τῆς Νήσου. Ἰταλικὸν ἐπιεσθῆσαν.

Εἰς τὸν ἱστορικὸν Βάμον οἱ Ἰταλοὶ καραβινοφόροι διαμένοντιν εἰς χωριστὸν στρατῶνα ἀπὸ τῶν Κρητῶν χωροφυλάκων. Οἱ Ἰταλοὶ προσεκέλευσαν τοὺς τελευταίους ὅπως τοὺς περιποιηθῶσι δῆθεν ἄλλ' ἵνα τοὺς ἀφοκλίσουν. Οἱ Κρητῆτες χωροφύλακες ἀνυπόκοτοι μετέβησαν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα ἱσπικὸν ὑπενωματάρχη. Μολὶς δὲ μὴ εἰσῆλθον καὶ παρετήρησαν τοὺς Ἰταλοὺς στρατιώτας τεταγμένους μὲ λέγγην ἐφ' ὀνόμου. Τοῦτο ἀμέσως τοὺς ἐγέννησεν ὑπεψίαν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ πᾶν ἄλλο ἐσκέπτοντο παρὰ νὰ τοὺς προσφέρωσι γέφυρα. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν διεμαρτυρηθῆ, ἐδήλωσεν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ὅτι δὲν εἶνε τόσον εὐκόλος ὁ ἀφοκλισμὸς τῶν, καὶ ἱσπικῶσι νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῶν χωροφυλάκων καὶ διευθυθῆ εἰς τὸν στρατῶνα του.

Ἐκτὸς μετέβη κατόπιν αὐτῶν εἰς τὸν Καραβινοφόρον, ὅστις προσεπάθει νὰ τὸν πείσῃ, ὅτι ἡ στάσις τῶν αὐτῶν ἐπιθεωρητικῆ, ὅτι θὰ ἐπέσειρον τὴν τιμωρίαν τῶν στρατιωτικῶν νεμῶν. Ἐπὶ δὲ τοὺς ἠθέλο. εἰς τὸν Ἰταλικὸν στρατῶνα ὡς ἐγγύησιν ὅπως μὴ κινεσοιθῶσιν (εἰ Ἰταλοὶ) ὑπε τῶν ἐκπαιδευτῶν.

Οἱ χωροφύλακες δὲ μὴ ἐπείσθησαν ὅτι τὴν ἀσφάλειαν ταύτην παρέχουσιν αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ στρατῶνα τῶν, καὶ ὅτι ἐν φόβῳ τῆς τῆς τιμωρίας, διότι, ἀφ' ἧς ὁ Πρίγκιψ, εἰς τὸ δέμα τοῦ ὀνομου ὠκλήθησαν καὶ τοὺς ὀνομου τοῦ σιμῆμα φέρουσιν εἰς τὸ πικρὸν, ἀναφάσει νὰ φυγῇ ἀπὸ τῆς Νήσου, ἐκτετε καὶ αἰετοὶ ἐπαύσαν νὰ εἶνε στρατιῶται.

Ἐκτὸς δὲ εἰλεγει ταῦτα ὅτι ὀνοματάρχη ἀφῆρσι τὸ πικρὸν αὐτοῦ καὶ ἐβόρησεν εἰς τὴν ἀφῆρην μῦθος με δολιόν, ὅτι ἐβόρησεν νὰ εἶνε σημεῖον ἐπαναστάτου. Εἰς τοῦτον ἐμιμήθησαν αὐτὸν οἱ πλείστοι τῶν χωροφυλάκων, καὶ ὁ Ἰταλὸς εὐρεθῆς πρὸ τοῦ ἀδυνατοῦ ἐπαῆλθε εἰς τὸν στρατῶνα του.

Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας κατεπιν εἰ Κρητῆτες χωροφύλακες ἐπέμεινον ὑπὸ τὰ ἐπὶ δια πάσαν περίστασιν. Ἐλεγεῖται ὅτι ἐξέλιπε πᾶς κίνδυνος συγχρῦσεως αὐτῶν μετὰ τῶν Ἰταλῶν.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΜΑΞΗΣ

Τραυματισμοὶ ἐπιβατῶν.

Τὴν πρωίαν τῆς προχθῆς Πέμπτης μία ἀμαξία μεταβαίνουσα εἰς Κυρήναιαν, διευθυνεμένη ἀπὸ ἀμαξῶν τινὰ Κωστήν, ἀνετράπη ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ταχύτητος αὐτῆς εἰς τὸ κατήφορον τοῦ μπουγαζιοῦ, περὶ τὰ τρία ἀγγλικά μίλια μακρὰν τῆς Κυρήναιας.

Ἐκ τῆς πτώσεως κατεπληγῶθη ὁ ἀμαξῶν σέβαστος, ἐυρισκόμενος τῶρ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κυρήναιας. Τῆς ἀμαξῆς ἐπιβαίνει καὶ ὁ κ. Κασσιλιάς, πρωτοκλήτης τοῦ Δικαστηρίου Κυρήναιας, γνωστός ἐκ τῶν θρησκευτικῶν ταρχῶν τῶν Βαρωσίων. Ἐκ τῆς πτώσεως ἐπάθε καὶ ὁ αὐτὸς ἑλαφρῶς εἰς τοὺς πόδας καὶ οἰκούρει.

Τὸ γεγονός—χρῆσιμὸν εἰς τὸ εἶδος του—ἄς χρησιμεύσῃ ὡς ἕνα ἀκίνητον ἄκαρπον μάθημα εἰς τοὺς ἀμαξῶν.